

Spm. nr. S 997

Til justitsministeren (11/1 2000) af:

Jens Rohde (V):

»Vil Justitsministeriet venligst afgive ministeriets egen uafhængige vurdering af og svar på spørgsmål nr. S 911, 912 og 913?«

Begrundelse

Lignende spørgsmål som nr. S 911, 912 og 913 er sendt til Kulturministeriet, og spørgeren er interesseret i at få Justitsministeriets vurdering uafhængigt af Kulturministeriet.

Svar (21/1 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

De nævnte spørgsmål nr. S 911-13 drejer sig bl.a. om, hvorvidt Danmarks Radios udsendelse af TV-serien »Plads til os alle« vil være i overensstemmelse med § 73, stk. 5, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Efter denne bestemmelse må der som udgangspunkt ikke udsendes programmer, hvortil der er ydet tilskud af arbejds-giverorganisationer eller fagforeninger eller af politiske partier eller religiøse bevægelser.

Som anført i de foreløbige besvarelser af 6. januar 2000 har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålene anmodet Kulturministeriet - som den nævnte lov henholder under - om en udtalelse.

Justitsministeriet har endnu ikke modtaget Kulturministeriets endelige udtalelse. Justitsministeriet er imidlertid siden afgivelsen af de foreløbige besvarelser blevet bekendt med, at Kulturministeriet i besvarelser af spørgsmål nr. S 890-91 og 907-10 over for samme spørger har redegjort for den omhandlede sag, herunder også mere generelt for forståelsen af den nævnte bestemmelse i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

Lov om radio- og fjernsynsvirksomhed henholder som anført under Kulturministeriet, og Justitsministeriet er ikke klage- eller tilsynsmyndighed i forhold til Kulturministeriets administration af loven. Justitsministeriet har heller ikke i øvrigt været inddraget i Kulturministeriets behandling af sagen.

Bl.a. på den baggrund finder Justitsministeriet det rigtigst ikke at udtale sig nærmere om de rejste spørgsmål.

Spm. nr. S 1060

Til indenrigsministeren (13/1 2000) af:

Jens Rohde (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt regeringen finder den kommunale dækningsafgift for konkurrenceforvridende på baggrund af halvdelsreglen og i bekræftende fald, vil ministeren da tage initiativ til, at enten halvdelsreglen eller hele dækningsafgiften afskaffes?«

Svar (21/1 2000)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Dækningsafgiftsreglerne - § 23 A i den kommunale ejendomsskatte lov - går i hovedtræk ud på, at den enkelte kommunalbestyrelse kan beslutte, at der skal opkræves dækningsafgift af forskelsværdien (nogenlunde svarende til værdien af bygningerne) af ejendomme, der anvendes til visse nærmere angivne formål: kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed. Afgiften opkræves med en promille, der fastsættes af den enkelte kommunalbestyrelse. Promillen kan højst udgøre 10.

Af ejendomme, der kun delvis anvendes til dækningsafgiftspligtigt formål, svares der delvis dækningsafgift. Dog kun hvis den del af forskelsværdien, der kan henføres til den dækningsafgiftspligtige del af ejendommen, udgør over halvdelen af den samlede forskelsværdi. Ellers svares der slet ikke dækningsafgift.

Den almindelige kommunale ejendomsskat er grundskylden, der som udgangspunkt opkræves af grundværdien af ejendomme, der efter vurderingsloven skal vurderes. Grundskyld opkræves også af ejendomme, der er dækningsafgiftspligtige.

Grundskylden opkræves i lighed med dækningsafgiften med en promille, der fastsættes af den enkelte kommunalbestyrelse. Grundskyldpromillen i en kommune skal udgøre mindst 6 og højst 24.

Som det fremgår, er dækningsafgiften kun en del af den samlede kommunale ejendomsbeskatning. Både for så vidt angår grundskyld og